

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/53/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821200002
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8821200002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovéj a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, XXX XX G., o zaplatenie 282,22 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 11Csp/1/2021-85 zo dňa 02.06.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v zamietavom výroku II. a v súvisiacom výroku o trovách konania III.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 125,13 eur spolu s 5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 10 eur od 9.1.2018 do zaplatenia, zo sumy 29 eur od 7.2.2018 do zaplatenia, zo sumy 29,09 eur od 10.3.2018 do zaplatenia, zo sumy 28,98 eur od 7.4.2018 do zaplatenia a zo sumy 28,06 eur od 8.5.2018 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietá.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žalobca sa podanou žalobou na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 125,13 eura, sumy 157,09 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,- eur od 09.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 29,- eur od 07.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 29,09 eura od 10.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 28,98 eura od 07.04.2018 do zaplatenia a zo sumy 28,06 eura od 08.05.2018 do zaplatenia.

Ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že pôvodný veriteľ a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb a žalovanej bolo odovzdané koncové zariadenie. Na základe uzavretej zmluvy boli následne žalovanej poskytované dohodnuté služby, za ktoré bola žalovaná povinná platiť dohodnuté ceny služieb. Voči poplatkom za poskytnuté služby nemal žiadne výhrady a v tejto časti považoval žalobu za dôvodnú, a preto jej vyhovel.

Poznamenal, že pohľadávka pôvodného veriteľa bola následne postúpená na súčasného žalobcu, ktorý sa tak stal aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené, pričom toto postúpenie žalovaná nerozporovala. Z týchto dôvodov žalobe ako dôvodnej vyhovel len v časti poplatkov za služby spolu v sume 125,13 eura ako to vyplýva zo žalobcom vystavených faktúr.

Pokiaľ sa týka dojednanej zmluvnej pokuty uviedol, že aj keď je regresívna, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“)

je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť, a preto nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

Zároveň uviedol, že žalovaná tým, že nezaplatila cenu za poskytnuté služby v lehote splatnosti vystavených faktúr dostala sa tak dňom nasledujúcim po dni splatnosti tej ktorej faktúry do omeškania. Týmto dňom vznikol žalobcovi nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy, a preto priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s platnou právnou úpravou, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho Zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z.z. v zákonnej výške z dlžných súm poplatkov za služby, tak ako ich vyčíslil v jednotlivých faktúrach a ako je to uvedené vo výroku odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods. 1, 2 a § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku v časti zamietavého výroku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie a navrhol aby odvolací súd na základe ustanovenia § 388 CSP rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že uloží žalovanej zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 157,09 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a prizná mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnej výške. Uviedol, že rozhodovacia prax Krajských súdov SR sa zhodne ustálila na tom, že zmluvná pokuta dojednaná degresívnym spôsobom je plne v súlade s Občianskym zákonníkom a platnými právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, a nemožno ju považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13.08.2020, sp. zn. 41CoCsp/34/2020, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.09.2020, sp. zn. 9CoCsp/7/2020, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 15.10.2019, sp. zn. 25Co/117/2019, rozsudok Krajský súd v Košiciach zo dňa 13.02.2020, sp. zn. 3Co/49/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.11.2019, sp. zn. 9Co/113/2019 a podporne odkázal aj na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 6Co/90/2019. Taktiež poukázal na početné rozhodnutia Okresných súdov SR, ktoré rovnako degresívne dojednanú zmluvnú pokutu označili za dojednanú v súlade s právom. Podporne: poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 15.02.2021, sp. zn. 9Csp/206/2020, rozsudok Okresného súdu Bardejov zo dňa 27.01.2021, sp. zn. 4Csp/84/2020 („súd ma za to, že súhrn práv a povinností žalobcu a žalovaným netrpí nerovnováhou na ujmu spotrebiteľa, je primeranou sankciou a súčasne za nesplnenie povinností spotrebiteľa platiť riadne a včas za poskytnuté služby. Dojednanie takejto zmluvnej pokuty v tomto konkrétnom prípade nebolo v rozpore s dobrými mravmi a keďže zmluvná pokuta patrí k zákonným prostriedkom zabezpečenia práva žalobcu, súd jej uplatnenie akceptoval.“), rozhodnutie Okresného súdu Poprad zo dňa 29.03.2021, sp. zn. 12Csp/93/2020, rozhodnutie Okresného súdu Prešov zo dňa 14.12.2020, sp. zn. 11Csp/207/2020, rozhodnutie Okresného súdu Zvolen zo dňa 11.01.2021, sp. zn. 19Csp/69/2020, rozhodnutie Okresného súdu Galanta zo dňa 15.01.2021, sp. zn. 18Csp/207/2020.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal vec spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II. ÚS 78/05).

5. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené žalovaná v odvolaní nenapadla, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

6. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanej spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávany spor aj správne právne posúdil. Odvolací súd osvojujúci si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu doplnil nasledovné.

7. Z obsahu súdneho spisu má odvolací súd za preukázané, že žalovaná uzavrela s právnym predchodcom žalobcu (Slovak Telekom, a.s.) dňa 19.12.2017 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, v rámci ktorej bola dojednaná okrem iného aj zmluvná pokuta. Žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitímáciu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. a žalobcom dňa 08.07.2020.

8. Odvolací súd oboznámením sa s obsahom predmetnej zmluvy konštatuje, že zmluvná pokuta je dojednaná v bode 5 zmluvy a ustanovenia o zmluvnej pokute tvorili predtlač k zmluve bez možnosti voľby jej prijatia alebo odmietnutia.

9. Zmluvná pokuta je zmluvou určená peňažná suma, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi alebo veriteľ dlžníkovi, ak dôjde k porušeniu povinností, ktoré na seba zmluvou prevzali, a to aj v prípade, ak porušením zmluvných povinností nevznikne druhej strane škoda. Jej funkcia spočíva v hrozbe zaplatiť určitú dohodnutú sumu, keď povinný svoj záväzok nesplní riadne a včas. Úlohou zmluvnej pokuty je viesť k splneniu povinností zo strany účastníkov. Zmluvnú pokutu možno dohodnúť pre prípad, že k splneniu záväzku dohodnutého v zmluve nedôjde vôbec alebo iba čiastočne, prípadne ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti. Keďže záväzok z dohody o zmluvnej pokute je akcesorickým záväzkom, jeho existencia a dôsledky sa viažu na hlavný záväzok. Za predpokladu, že ku vzniku hlavného záväzku nedôjde, nemôžu nastať účinky záväzku akcesorického.

10. Vzhľadom na charakter dojednaní a jeho začlenenia v texte právneho úkonu - Zmluvy o poskytovaní verejných služieb, nemôžu byť žiadne pochybnosti, že zmluvná pokuta nebola dojednaná individuálne. O takéto individuálne ustanovenie by sa jednalo vtedy, keď by práve takáto časť dohody bola výsledkom dojednaní zmluvných strán. O individuálnom dojednaní však nemožno hovoriť v prípade, keď si zákazník zvolí určitú formu záväzku (jednu z ponúkaných možností), avšak musí prijať celý súbor opatrení a dojednaní ustanovených v zmluve, minimálne ich nemôže vylúčiť. V tomto kontexte je zrejmé, že takáto domnelá voľba je len iluzórna a zároveň vytvárajúca „efekt bludiska ďalších záväzkov“. Odvolateľ vôbec nepreukázal opak v zmysle § 53 ods. 3 OZ, teda platí prezumpcia predpokladaná zákonom, že sa nejedná o individuálne dojednanú podmienku.

11. Odvolací súd považuje za nepochybné, že odvolateľ právo na zmluvnú pokutu odvíja od ustanovenia § 544 - § 545a OZ a od spotrebiteľskej zmluvy (Zmluvy o poskytovaní verejných služieb), ktorá ako typová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy, a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje.

12. V žiadnom prípade teda nemožno tvrdiť, že sa jedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie (§ 53 ods. 2 OZ). Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách. Zmluvná pokuta, ktorá nebola individuálne dojednaná, lebo sa jedná o štandardnú typovú zmluvu, a ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, je v rozpore s ochranou práv spotrebiteľa, ako aj v rozpore s Chartou základných práv Európskej únie (čl. 98), podľa ktorého v záujme naplnenia jedného zo základných práv Európskej únie politiky štátov je zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa, a preto je potrebné využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala dôvera spotrebiteľov v trh, aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Žalobca ako osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje, a preto možno od neho očakávať, že vo vzťahu k spotrebiteľom sa bude správať s náležitou odbornou starostlivosťou. Dojednaná zmluvná pokuta je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V zmysle ust. § 53 ods. 5 OZ je neplatná. Z neplatnej zmluvnej podmienky tak nevzniklo žalobcovi právo na plnenie a žalovanej povinnosť plniť. Pre posúdenie dojednaní zmluvnej pokuty ako zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve z hľadiska jej neprijateľnosti nie je podstatné, či reálne dôjde k porušeniu povinnosti.

13. Vzhľadom na odvolateľom citované spisové značky rozhodnutí iných okresných a krajských súdov, odvolací súd považoval za nevyhnutné, aby zaujal stanovisko k aktuálnej rozhodovacej činnosti súdov a vysporiadal sa s otázkou prijateľnosti alebo neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou došlo k dohode o regresívnej zmluvnej pokute. Pokiaľ sa týka poukazu odvolateľa na rozhodnutia iných súdov, resp. senátu rovnakej inštancie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že predmetná zmluvná pokuta bola

vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 6Csp/59/2018 zo dňa 28.9.2018. Rovnako z titulu tejto podmienky nebolo dodávateľovi priznané plnenie a žaloba bola v tejto časti zamietnutá napr. rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 5CSp/66/2016 zo dňa 30.3.2017, rozsudkom Okresného súdu Humenné č.k. 6Csp/133/2017 zo dňa 30.8.2018 či rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová ves č.k. sp/469/2017 zo dňa 22.3.2018.

14. Podľa § 53a ods. 1 OZ, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

15. Je nepochybné, že neuhradením za služby zo strany žalovanej, bola aktivovaná zmluvná pokuta podľa bodu 5 zmluvy.

16. V danej veci je významné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 22Co/45/2018 zo dňa 17.5.2018, ktoré v bode 21 a 22 judikovalo neprijateľnosť zmluvnej pokuty aj pre paušálne dojednanie zmluvnej pokuty umožňujúce zníženie výšky zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje intenzitu a význam toho ktorého porušenia povinnosti, ani výšku dlhu spotrebiteľa vzniknutého porušením záväzku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje pri akomkoľvek i menej významnom porušení povinnosti uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu.

17. Odvolací súd poukazuje na konštantnú aplikačnú prax Krajského súdu v Prešove a hlavne na rozsudok sp. zn. 7Co/36/2015 z 27.04.2015 a 20Co/205/2015 zo dňa 28.04.2016 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/103/2015-62 zo dňa 26.1.2016 bolo konštatované, že rešpektovanie zákonného zákazu používania neprijateľných zmluvných podmienok sa vzťahuje aj na súdne konania, v ktorých si dodávateľa v čase ich vyhlásenia už uplatňujú plnenia z nich.

18. Vzhľadom na upravenú povinnosť zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorá bola určená za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti alebo nepriznania plnenia dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky v § 53a OZ, odvolací súd považoval všetky námietky odvolateľa uvedené v odvolaní za neopodstatnené.

19. Žalobca namiesto porušovania zákazu ďalšieho používania neprijateľnej zmluvnej podmienky ju naďalej používa tak, že z nej uplatňuje na súde práva.

20. Žalovaná tým, že nezaplatila 125,13 eura za poskytnuté služby, mala zaplatiť 157,09 eura (zmluvnej pokuty), teda viac ako 100 % neuhradenej ceny za poskytnuté služby, čo je neakceptovateľné a je typickým prípadom neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

21. Absenciou spravodlivej úpravy sa stávajú ustanovenia zmluvy, ktoré porušujú práva spotrebiteľa alebo nereflektujú na poctivý vzťah zákazník - predajca, neprijateľnými, a teda aj neplatnými. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že nijako nespochybňuje význam zmluvnej pokuty a uznáva účelnosť, pokiaľ ide však o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú dohodu o zmluvnej pokute, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy.

22. Ak je zmluvná podmienka neprijateľná voči určitému počtu spotrebiteľov, musí sa absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vzťahovať na všetkých účastníkov právneho úkonu, v ktorom je takáto neplatná zmluvná podmienka použitá.

23. Vzhľadom k tomu, že zmluvná pokuta je dojednaná ako súčasť spotrebiteľskej zmluvy, na ktoré sa vzťahuje okrem iných predpisov i osobitná úprava v Občianskom zákonníku, a to v § 52 a nasl. ustanovení OZ a neprimerane vysoká zmluvná pokuta nereflektujúca na charakter, rozsah a závažnosť

porušenej povinnosti je sankcionovaná absolútnou neplatnosťou takéhoto dojednania ako neprijateľná zmluvná podmienka v spotrebiteľských zmluvách, preto nie je možné využiť tzv. moderačné právo upravené v § 545a OZ.

24. Neprijateľná podmienka je neplatná ako taká, preto nemožno znižovať - moderovať neplatne dojednanú zmluvnú pokutu. Moderačné právo je možné používať výnimočne len pri mimoriadne tvrdom a neadekvátnom dopade zmluvnej pokuty, výhradne však len pri platných úkonoch. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na Rozsudok ESD vo veci C-618/10 Banco Espanol de Crédito SA/Joaquín Calderón Camino podľa ktorého, vnútroštátny súd nemôže zmeniť obsah nekalej podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom a ak vnútroštátny súd konštatuje, že ide o takú podmienku, je povinný ju iba neuplatniť. Rozsudky ESD a ESLP sú pre súd záväzné a tvoria súčasť materiálneho práva.

25. Judikatúra súdov vrátane európskeho súdu nevyžaduje, aby na každý argument strany (účastníka) bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porov. rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29. mája 1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-III; rozsudok Higginsová a ďalší proti Francúzsku z 19. februára 1998, sťažnosť č. 20124/92, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1998-I; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04). Odvolací súd so zreteľom na žalobcom uplatňované nároky, vyplývajúce z neplatných právnych úkonov, teda neprijateľných zmluvných ustanovení vo vzťahu k takto dojednanej zmluvnej pokute, nepovažoval za potrebné zaoberať sa ostatnými odvolacími námietkami, ktoré nemohli spôsobiť zmenu právneho posúdenia veci.

26. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaná bola síce úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobca ako procesne neúspešná strana nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

28. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.